

сичкыѣ лъчы на наблюдаванѣхъ звѣздъ и отблѣсва по голямѣхъ часть отъ лъчыѣ, конто въздухѣтъ отражая. Отъ първы поглѣдъ ни ся чини че звѣздыѣ ся не мърдѣтъ; въ стига само внимателно да ги предиримъ въ течението на неколко време, и ще забелѣжимъ, че тѣ ся мърдѣтъ. Нека кажемъ на пр. че ный сме забелѣжили некая звѣзда надъ върхѣтъ на дървото, (батнята) или други някой предметъ на земѣхъ; ако, безъ да промѣняваме мястото си, подиръ единъ часъ или повече обърнемъ вниманието си върху ѣ, то ще видимъ че тя не ся намира въ първото направление; а ся отдалечила отъ него на неколко разстояние, което ще бѣде толкози по голямо, колкото по много време е минало между първото и второто наблюдение.

Като наблюдаваме мърданието на различныѣ звѣзды, лесно е да забелѣжимъ, че някои отъ тяхъ ся издигѣтъ изъ задъ горизонтѣтъ постоянно въ едни и сѣщыѣ точки на источнѣхъ му стърнѣ, и като ся мърдѣтъ по бърже или по полека въ сѣщото направление, въ което ся мърда децемъ слънцето, описвѣтъ надъ горизонтѣтъ дъгы отъ различнѣ величинѣ и ся скривѣтъ на западнѣхъ му стърнѣ.

Другоѣче, до нейдѣ, става мърданието на звѣздыѣ, конто ся намирѣтъ въ онаѣ часть на небето, коѣто ще лѣжи предъ очыѣ на наблюдательѣ, когато той ся застон така, щото источната стърна на горизонтѣтъ да ся намира на десно, а западната на лѣво отъ него. Стърната на горизонтѣтъ, коѣто тогава ще ся намира предъ наблюдательѣ, нарича ся *Сѣверъ*, а противоположната ѣ стърна — *Югъ* *). По голямата часть отъ звѣздыѣ врѣхъ сѣвернѣхъ стърнѣ на горизонтѣтъ никога ся не скривѣтъ подъ него, и при мърданието си описвѣтъ пълны крѣгове, едни — голѣмы, други — по малкы. Като слѣдимъ намаляванието на тын крѣгове, ный можемъ да забелѣжимъ една звѣзда, коѣто по видимому ся остава неподвижна; тя ся нарича *полярна*. Тѣѣ като при сичкы тѣзы примѣствания на звѣздыѣ, относителното имъ положение, (группировката) имъ ся остава

*) Стърныѣ на горизонтѣтъ обикновенно ся означавѣтъ тѣѣ: Сѣверъ — *N* (Nord), Югъ — *S* (Süd), Истокъ — *O* (Ost), Западъ — *W* (West).